

natura til Militæretaten, kan der selvfølgelig kun menes Befordring til Personer og ikke til Gjenstande; thi Befordringen af Gjenstande vil jo ikke kunne være saa presserende, at man skulde behøve at udskrive in natura; saa kan der vist leies dertil. Og i saa Tilfælde tror jeg heller ikke, det kan være nødvendigt at beholde de Bestemmelser i §§ 32 og 33, der forudsætter Transport af Materialier, Fourage eller Eignende, og heller ikke Bestemmelsen i § 34 om, at man skal vente en Time paa de Gjenstande, der skulle befordres. Jeg kan ikke se rettere, end at det i de enkelte Tilfælde, hvor Krigsministeriet mener, at der er Nødvendighed for at udskrive saadan Befordring, vil være ligesaa let at leie dem hos de Vedkommende. Er der overhovedet en Befordring tilstede, som kunde udskrives, saa vil man ogsaa kunne leie den, naar man vil betale derfor; og om man i det enkelte Tilfælde end skulde betale en noget højere Bognleie, saa synes det mig for Intet at regne imod den Ulempe at skulle beholde den Bestemmelse, at Militæretaten skal have Ret til at udskrive Befordringer in natura, naar man ophæver det i alle andre Retninger.

Indenrigsministeren: Jeg vil dertil kun svare, at jeg ikke kan erkjende det ærede Medlems Bemærkning om, at der ikke skulde kunne være Spørgsmaal om Andet end Transport af Personer, for rigtig; men der vil i hvert Tilfælde meget let kunne blive Spørgsmaal, ikke om een eller nogle saa Befordringer, men om flere Befordringer, som det muligvis paa visse Tider af Aaret vil være umuligt at opdrive for Penge.

Griffen: Jeg kan ikke Andet end udtale min Beklagelse over, at den ærede Minister holder paa Endringsforslaget under Nr. 19 lige overfor det, der blev vedtaget ved 2den Behandling; thi det er min Overbevisning, at Veiarbejdet kræver større Omkostninger end Snekastningsarbejdet, og naar den høitærede Minister igaar meget indtrængende gjorde opmærksom paa, at ved Snekastningsarbejdets Udførelse in natura vilde Byrden deraf ikke komme til at lægges paa de rette Skuldre, saa

mener jeg rigtignok, at dette ikke rigtig stemmer med den høitærede Ministers Stilling lige overfor Veiarbejdet; thi jeg troe dog, at det med samme Grund kan siges om Veiarbejdet, at det, naar det udføres in natura, ikke lægges paa de rette Skuldre. Derfor skal jeg opfordre det høie Thing til at fastholde sin Afstemning fra 2den Behandling og stemme mod Endringsforslaget under Nr. 19.

Magius: Naar jeg i denne Sag tager Ordet, er det kun for at give en lille Oplysning med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 28. Jeg skal tilvisse indrømme, at i de fleste Tilfælde vil Militæretaten fuldt vel kunne hjælpe sig med leiet Befordring; men det kan ikke negtes, at der kan gives extraordinære Tilfælde, hvor det vil være umuligt at faae det fornødne Antal Vogne leiede, navnlig i de mindre befolkede Egne af Landet. Jeg skal derhos nævne, at der kan være Grunde, som gjøre, at Armeen i al Stilhed maa forberede sig i Anledning af Krig eller Uroligheder, uden at man kan sige, at egentlig Krigstilstand er tilstede, og uden at man altsaa kan sætte Krigsloven i Kraft, og hvor det er nødvendigt at befordre Materiel og Personer igjennem Egne, hvor det overhovedet er vanskeligt at faae Befordring, og hvor det navnlig vilde være umuligt at leie Vogne, selv om man vilde give fuld Betaling, hvormed jeg mener Betaling efter Bogmandsarten. Med Hensyn til disse Forhold tror jeg, at det vilde være meget betænkeligt, om dette Stykke af § 36 blev udstemt, hvoraf Følgen jo vilde blive, at man i enkelte Tilfælde, hvor det maaffte var af stor Vigtighed, ikke kunde rekvirere Vogne hos Landboerne.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot ligeoverfor det ærede Medlem, der er Mindretal i Udvalget (Griffen), at sige, at der er den væsentlige Forskjel mellem Veiarbejde og Snekastningsarbejde, at Veiarbejdet, saa længe det udredes in natura, aldeles ubestrideligt og ubetinget er en Hartfornshyrde, hvorimod det Samme efter den gjældende Lovgivning ingenlunde kan siges om Snekastningsarbejdet. Jeg har jo heller ikke sagt, at jeg ikke kunde mod-